

N:o 163.

Af herrar **J. Ström** i Transtrand och **S. L. Olsson** i Älfalds-
 åsen, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med för-
 slag till ändring af vissa i kap. II och kap. V i kungl.
 förordningen angående hushållningen med de allmänna
 skogarne i riket den 26 januari 1894 meddelade bestäm-
 melser m. m.*

Kungl. Maj:t har i nådig proposition, n:o 47, till årets Riksdag
 framlagt förslag bland andra till förordning angående förvaltningen af
 sockenallmänningar och besparingsskogar i Kopparbergs, Gäfleborgs, Väster-
 bottens och Norrbottens län, i hvilket lagförslag enligt dess 1 § dessa
 skogar skola stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning. Att
 några fördelar för nämnda skogars vård härigenom skulle vinnas, synes oss
 tvifvelaktigt. Beträffande besparingsskogarna i Dalarne, åtminstone i de
 trakter, där särskilda aftal rörande skogsafverkningen icke lagt hinder i
 vägen, ha jordägarne själfva vidtagit åtgärder för skogens vård och skydd
 till och med i vidsträcktare mån, än staten gjort för kronoparkerna i dessa
 trakter. Besparingsskogars ägare ha t. ex. byggt vägar till aflägsna platser
 inom skogarna, inrättat vaktstationer för att sommartiden genast kunna
 hämma skogsbrand, företagit utdikning af sumpiga marker m. m., hvarjämte
 fullständiga hushållningsplaner, i den mån sådant kunnat ske, upprättats
 för skogens framtida bestånd. Under sådana förhållanden synas inga talande
 skäl finnas för en ändring till ett påtvingadt förmynderskap, hvarigenom
 dessa skogar måhända blefve experimentalfält för skogselever och yngre
 jägmästare, af hvilka den ene kunde föreslå ett och den andre ett annat

sätt för skogens skötande. Bättre garantier för en god skogsvård synes oss då ligga däri, att skogsägarna själfva få, enligt i vederbörlig ordning fastställt reglemente, välja allmänningsstyrelse samt utse en forstligt bildad skogsförvaltare, som under en längre tid blir i tillfälle att med uppmärksamhet öfvervaka skogens vård. Enär skogsförvaltaren för sina åtgöranden har att lämna redogörelse, ej blott till allmänningsstyrelsen, utan äfven till Konungens befallningshafvande, bör väl detta innebära garantier för hans själfständiga hållning gent emot allmänningsstyrelse, och skogsägare. De af skogsförvaltaren upprättade hushållningsplanerna för skogens bestånd kunde ock därjämte pröfvas och fastställas af domänstyrelsen, som äfven finge att öfvervaka dessa planers tillämpning. För öfrigt synas oss inga skäl tala för besparingsskogarnas inom Kopparbergs län ställande under skogsstatens vård och förvaltning i vidsträcktare mån, än hvad här ofvan blifvit sagdt eller därom möjligen förut finnes bestämdt.

På grund af hvad sålunda anförts, få vi därför hemställa,

det Kungl. Maj:ts förslag till lag angående förvaltningen af besparingsskogar, åtminstone i hvad det samma afser Kopparbergs län, icke må af Riksdagen i vidsträcktare mån bifallas, än att domänstyrelsen måtte äga granska och fastställa de för skogarna upprättade hushållningsplanerna samt öfvervaka desammas tillämpning.

Stockholm den 11 mars 1903.

Joh. Ström.

Smeds Lars Olsson.